

possessions/property, Δημόκριτος 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρῆμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη 50 ὁ χρῆμάτων παντελῶς ἥσσω οὐκ ἂν ποτε εἴη δίκαιος 78 χρῆματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον 219 χρῆμάτων ὄρεξις, ἣν μὴ ὀρίζηται κόρω, πενίης ἐσχάτης πολλὸν χαλεπωτέρη 222 ἢ τέκνοις ἄγαν χρῆμάτων συναγωγή πρόφασίς ἐστι φιλαργυρίας τρόπον ἴδιον ἐλέγχουσα 279.2-4 τοῖς παισὶ μάλιστα χρῆ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι τὰ χρῆματα, καὶ ἅμα ἐπιμέλεσθαι αὐτῶν, μή τι ἀτηρὸν ποιέωσι διὰ χειρὸς ἔχοντες· ἅμα μὲν γὰρ πολλὸν φειδότεροι γίνονται ἐς τὰ χρῆματα καὶ προθυμότεροι κτᾶσθαι, καὶ ἀγωνίζονται ἀλλήλοισιν 280 ἔξεστιν... παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας ... καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι τοῖς τε χρῆμασι καὶ τοῖς σώμασιν αὐτῶν 281 ὥσπερ ἐν [μὲν] τοῖς ἔλκεσι φαγέδαινα κάκιστον νόσημα, οὕτως ἐν τοῖς χρῆμασι 282 χρῆμάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρῆσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημωφελέα, ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίῃ ξυνή (?) 286 εὐτυχῆς ὁ ἐπὶ μετροίοισι χρῆμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχῆς δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεόμενος 4. Πράγμα, thing, Δημόκριτος 182 τὰ μὲν καλὰ χρῆματα τοῖς πόνοις ἢ μάθησις ἐξεργάζεται.

χρήμη. Χρεία/ἀνάγκη, need/needfulness, Δημόκριτος 277 ὅτεω χρῆμη τεὰ ἐστι παῖδα ποιήσασθαι.

χρῆναι 1. Πρέπει/ταιριάζει, it must/it fits, Ξενοφάνης 1.13 χρῆ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας 22.1 παρ πύρρι χρῆ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ Δημόκριτος 192 ἔστι ῥᾶδιον μὲν ἐπαινεῖν ἢ μὴ χρῆ καὶ ψέγειν 265.4 ὥσπερ <γὰρ τὸν> τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρῆ ἐπαινεῖσθαι. || **χρεῶν ἐστί.** Διογένης 1.2 δοκεῖ μοι χρῆ ὧν εἶναι 2. Πρέπει/ἐπιβάλλεται, it must/it is required, Ἡράκλειτος 35 χρῆ γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορίας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι 80 εἰδέναι δὲ χρῆ τὸν πόλεμον ἔοντα ξυρὸν 114 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρῆ τῷ ξυρῷ πάντων Δημόκριτος 3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρῆ μὴ πολλὰ προήσσειν 6 γινώσκειν τε χρῆ ... ἄνθρωπον τῷδε τῷ κανόνι, ὅτι ἐτεῆς ἀπὴλλασκται 65 πολυνοῖην, οὐ πολυμαθίην ἀσκέ-

ειν χρῆ 85 ὁ ἀντιλογεόμενος ... ἀφυῆς ἐς μάθησιν ὧν χρῆ 279 τοῖς παισὶ μάλιστα χρῆ τῶν ἀνυστῶν δατεῖσθαι. || **χρεών** (ἐστί) (τύπ. χρειών). Δημόκριτος 39 ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρῆ εὖ ἢ μιμεῖσθαι 55 ἔργα καὶ προήξιας ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζηλοῦν χρῆ εὖ ὧν 84 ἐώντων πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρῆ εὖ τὸν αἰσχροῦ ἔρδοντα 92 χάριτας δέχεσθαι χρῆ εὖ προσκοπευόμενον κρέσσο-
 ρας αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι 191.18 διόπερ τὰ μὲν μὴ δίζεσθαι χρῆ εὖ 207 ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρῆ εὖ 225 ἀληθομυθεῖν χρῆ εὖ, οὐ πολυλογέειν 285 γινώσκειν χρῆ εὖ ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανορῆν τε εὐοῦσαν καὶ ὀλιγοχροόνιον 3. Πρέπει/εἶναι καθήκον, it must/it is a duty, Ἡράκλειτος 43 ὕβριν χρῆ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊὴν 44 μάχεσθαι χρῆ τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος Δημόκριτος 44 ἀληθόμυθον χρῆ εἶναι 258 κτείνειν χρῆ τὰ πημαίνοντα 261 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρῆ καὶ μὴ παρῖέναι. || **χρεών** (ἐστί). Δημόκριτος 259.3 οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρῆ εὖ εἶναι ποιεῖν. || **τὰ χρῆ ἐόντα**. Τὰ δέοντα/τὰ καθήκοντα, duties/obligations, Δημόκριτος 174.4 δς δ' ἂν καὶ δί-
 κης ἀλογῇ καὶ τὰ χρῆ ἐόντα μὴ ἔρδη 256 δίκη μὲν ἐστὶν ἔρδειν τὰ χρῆ ἐόντα, ἀδικίη δὲ μὴ ἔρδειν τὰ χρῆ ἐόντα 4. Πρέπει (κατὰ λογικὴ ἀνάγκη), it must (according to logical necessity), Παρμενίδης 6.1 χρῆ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμε-
 ραι Μέλισσος 3 ἄπειρον αἰεὶ χρῆ εἶναι 8(2)-(6) τοιαῦτα χρῆ αὐ-
 τὰ εἶναι ... εἶναι χρῆ ἕκαστον τοιοῦτον ... τοιαῦτα χρῆ εἶναι. || Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χρῆ ἢ ν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα Μέλισσος 7(9) κρίσιν δὲ ταύτην χρῆ ποιήσα-
 σθαι Ἀναξαγόρας 4.1-20 χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλὰ ... ἐν τῷ σύμπαντι χρῆ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 5 γινώσκειν χρῆ Δημόκριτος 155.2 τί χρῆ διανοεῖσθαι. || **χρεών ἐστι**. Παρμε-
 νίδης 2.5 ἢ δ' ὥς οὐκ ἐστὶν τε καὶ ὥς χρῆ εὖ ἐστί μὴ εἶναι 8.11-45-54 ἢ πάμπαν πελέναι χρῆ εὖ ἐστὶν ἢ οὐχὶ ... οὔτε τι βαιότερον πελέναι χρῆ εὖ ἐστί ... τῶν μίαν οὐ χρῆ εὖ ἐστὶν.

χρῆσθαι (τύπ. χρᾶσθαι) 1. Χρησιμοποιῶ/μεταχειρίζομαι, use, Ἡράκλειτος 104 καὶ διδασκάλῳ χρῆ εἰώντα ὁμίλῳ Ἀναξαγόρας 4.10 τὰ ὀνήιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἴκησιν